Din başka nasıl alet olur ki!..- 1

Atlara son derece meraklı padişaha güzel bir at hediye edilir. “Buna güzelce bakın, kim kazaya kurban gitti veya öldü’ derse, kellesini uçururum!” diye Ahırcıbaşına, teslim etmiş.

Aksilik bu ya! At ölür; kimse söylemeye cesaret edemez. Herkes kara kara düşünürken Nedime:

“Eğer ben söylersem ne vereceksiniz?”

“Aman, bizi bu belâdan kurtar da ne istersen iste!”

Nedime padişaha gider:

“Padişahım! Sizin çok sevdiğiniz ata bu günlerde bir şeyler oldu: Ne yiyor, ne içiyor, ne duruyor, ne oturuyor, ne görüyor, ne işitiyor, ne nefes alıyor. Devamlı yatıyor!”

“Be adam, böyle anlatacağına, ‘at öldü!’ desene kestirmeden!”

“Aman efendim, başımı kestirecek, efendimizi katil edecek bir sözü nasıl söyleyebilirim!” Buna çok gülen padişah, onu affeder…

Nuray Mert, 16.8.2007 tarihli Radikal’deki yazısında soruyor:

Bu hükümet, bu siyasî heyet, başörtüsü yasağı konusunda hiçbir şey yapmadığı halde dört buçuk yıl boyunca neden sesleri çıkmadı, hele bu kadar gür hiç çıkmadı? Denildi ki, ‘Bu hassas konudur, toplumsal uzlaşma ile çözülecek’. İyi, güzel. Peki, tüm bu yazar, çizer, aydınlar bu tavrı makul buluyor da, iş Gül’ün cumhurbaşkanlığına gelince neden küplere biniliyor? Başörtülü kadınların üniversiteye giremediği, meslek icra edemediği ülkede, artık neredeyse açıkça ilan edilen, cumhurbaşkanı eşinin başörtülü olmasıyla ‘yürekleri soğutmak’ iştahı, ilkelerle, hak peşinde siyaset değil, fetihçilik, rövanşçılık değil de nedir? Partiye emeği geçmiş, liyakat sahibi bir siyasetçinin hakkını teslim etmek konusundaki bu ısrar, parti ve bu siyasal söylem için bunca yıl saçını süpürge etmiş bunca kadının emeğinin hakkı söz konusu olduğunda ne diyor? Bu insanların hakkı, hukukuna nasıl bu kadar kayıtsız kalınabiliyor? Başörtülü kadınların, parti için bunca çalıştıktan sonra, milletvekili olmak hakkını, başı açık kadınlara sessiz sedasız teslim etmesine ses çıkarmayıp, şimdi haktan, demokrasiden, millî iradeden bahsetmek nasıl bir ikiyüzlülüktür? Bırakın, milletvekilliğini, bu kadınlar ne adına, muhafazakâr kesimin yayın organlarında bile, mümkün mertebe gözlerden uzak tutuluyor? Muhafazakâr kesimden birçokları, (askerin, devletin işin içine karışmadığı) özel şirketlerinde, başörtülü kızları, görüntüyü bozuyor diye olsa gerek işe almaz, alırsa da başka imkânları yok diye üç kuruşa çalıştırırken sesi çıkmayan, bunları bir dakika dert

etmeyenler, neden Çankaya'yı haysiyet meselesi yapıyorlar? Açık konuşalım, her şey gösteriyor ki, bu ilkede falan değil şahısta ısrardı, demokrasi mücadelesi değil, siyasî iktidar mücadelesi idi…"

3 Kasım 2002'ye kadar süregelen başörtüsü yasaklarını protesto kampanyaları, muhteşem hak ve hürriyet mücadeleleri; AKP iktidarıyla birlikte "şıp" diye kesilmesi, "İktidar geldi, başörtüsü mücadelesi bitti!" yorumu yapanları haklı çıkarmadı mı? "Demokrasi küfürdür, Şeriatı getireceğiz, ABD ve maşası İsraile uşaklığına son!" diye 30 yıl boyunca mücadele edenler; iktidar olduktan sonra bütün bu iddialarından vazgeçmeleri, "mücadele; demokrasi, insan hak ve hürriyetleri değil, iktidar kavgası!" göstergesi değil mi?

Acaba "Değiştik dönüştük!" söylemleri ardından değişim, dönüşüm tehlikeli virajlara doğru yol almıyor mu? Şeriatı getirip sistemi, rejimi dönüştürmek, "Yaşasın şeriat, tek yol İslam, şeriat gelecek dertler bitecek!" diyenler ne yazık ki, kendileri dönüştüler! Kendi ifade ve icraatlarından takip edelim:

"Bundan tam bir yıl önce Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin bana 'Bizim iktidarımızda iddia edildiği gibi cumhuriyet ve laiklik sahipsiz kalmamıştır; son derece güçlüdür ve halkımıza daha fazla mal olmuştur… Yani cumhuriyet şimdi daha güçlüdür, ilkeleri teminat altındadır' demişti. Ben de ona "Yani 'muhafazakâr kesimlerin laiklikle ilgili tereddütlerini giderdik' mi diyorsunuz?' diye sormuş ve şu cevabı almıştım: